

Bilag 2.

BYGNINGSBRANDFORSIKRINGS-FORENINGEN,
den 10. januar 1973.

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Lovforslag nr. 106)..

Til brug ved udvalgets behandling af ovennævnte forslag skal foreningen tillade sig at fremkomme med nogle oplysninger om virkningerne af den gældende lov om særlig indkomstskat (nr. 276 af 7. juni 1972) for forsikringstagere, der i anledning af skade på fast ejendom indtruffet den 1. januar 1973 eller senere modtager erstatning i medfør af en for ejendommen tegnet bygningsbrandforsikring.

1.

Ifølge lovbekendtgørelse nr. 366 af 31. juli 1972, § 4, stk. 1, sidestilles bl.a. forsikringssummer med salgssummer, og ifølge skatteministerens cirkulære af 19. oktober 1972, punkt 4, sidste afsnit, anses i tilfælde af brandskade på en bygning denne eller den skaderamte del deraf for afstået for den forsikringssum, der opnås.

Denne sidestillelse med salg forekommer ikke rimelig, særlig når henses til, at over 90 pct. af brandskaderne på fast ejendom er partielle, og at erstatningsbeløbene i langt de fleste tilfælde anvendes til at udbedre den skete skade, således at ejendommens handelsværdi efter istandsættelsen ikke er større end før branden. Dette er typisk tilfældet for beboelsesejendomme til udlejning, hvor handelsværdien er direkte afhængig af lejeindtægten, og en forhøjelse af denne vil ikke kunne finde sted, idet der ved reparati-onen ikke sker nogen forøgelse af brugsværdien.

Selv om en genopbygning måtte medføre en forøgelse af ejendommens handelsværdi, vil forøgelsen ikke kunne konstateres som forskellen mellem erstatningen og den regulerede anskaffelsessum (eller en andel deraf).

Teknisk set kan en forsikringsydelse, der skal dække reparation efter skade, ikke i alle tilfælde sidestilles med salgssum. Det er erfaringsmæssigt relativt dyrere at foretage reparation af en ejendom end at nyopføre den. Der vil som regel ikke kunne opnås bindende tilbud, men arbejdet må udføres efter regning. Der skal anvendes ekstraudgifter til nedbrydning, afstivning og afdækning. Pladsforholdene på arbejdsstedet er oftest relativt dårlige og nedsætter graden af rationel arbejdsindsats, og som følge deraf bliver arbejdsperioden længere end ved tilsvarende nybygningsarbejde.

I mange tilfælde vil endvidere genopførelsesudgifterne ligge på et højere niveau end handelsværdien. Dette gælder typisk landbrugets ejendomme og mange håndværks- og industribygninger.

Det må forekomme urimeligt, at en forsikringstager, der i anledning af en brandskade skal svare særlig indkomstskat, ikke kan få det erlagte skattebeløb tilbage, selv om det ved et senere salg af den skaderamte ejendom viser sig, at den ved brandskaden postulerede fortjeneste alligevel ikke er indvundet.

2.

Til orientering for udvalget om, hvorledes loven vil virke ved partielle skader, er udarbejdet nogle eksempler på grundlag af skader, der dels er indtruffet inden 1. januar